

После састанка у Јекатеринбургу 15.05.2008.г. и званичног представљања зајдничког деловања БРИК-а (Бразил, Русија, Индија и Кина) десило се нешто што потврђује најозбиљнију намеру ове групације да се умеша у обликовање будућности Планете. Њихово деловање предвиђено је првенствено кроз институције УН и других међународних организација, а само уколико то није могуће и радикалнијим методама.

На састанку Г8 ексклузивног клуба најбогатијих земаља (у који је Русија примљена само на основу симпатија за Јељцина, што је било подилажење његовој сујети и отварање могућности да се превари и дозволи разарање Русије и омогућавање отимања руских ресурса), руски председник Медведев предложио је, предвиђајући стагнацију или рецесију у осталом делу Г8, да рубља буде једна од резервних светских валута, чиме би се мање земље заштитиле од преношења америчких финансиских тешкоћа на остатак света. Ма колко у том тренутку то изгледало чудно, каснији догађаји потврдили су оправданост таквог захтева.

На састанку Светске Трговинске Организације у спору насталом око цена хране, на једној страни су се нашли Кина и Индија а на другој Америка. Основ спора настао је око тога да ли земље у развоју (сиромашне), могу да прихвате ниске цене прехранбених производа из високо развијених земаља (пре свега САД) и тиме угрозе развој пољопривреде у њима, и зарад краткорочне користи од ниских цена изазову стратешко заостајање њихове производње, и дугорочну зависност од увоза из других земаља. Определивши се за развој својих ресурса показали су да разумеју свој интерес да властитим потенцијалима осигурају производњу хране, као предуслов за било какво успешно деловање на другим пољима.

Сукоби који су се десили у Јужној Осетији и потом у Грузији најбоље су демонстрирали одлучност Русије да не допусти даље деловање НАТО и Запада у правцу експанзије ка главним енергетским ресурсима на планети. Овај сукоб помогао је да се у свести огромног дела планете појави сазнање о променама које су се у последњих десетак година десиле, а биле вешто скриване медијском пропагандом Запада. Одједном више није било довољно да СНН или ББС непрекидно бомбардују ("Кристин Аманпоур-извештајима") све светске медије, јер се једноставним "кликом" на Интернету могла видети и друга страна приче, а поготову што се медиска сцена у свету променила па су извежтаји са лица места престали да буду ексклузива ТВ станица коју форсира и

финансира Запад. На овом питању показала се реална моћ свих међународних чинилаца. Америка и НАТО испразном реториком више су говорили о својој немоћи него што су било кога (а поготово Русију) уплашили. Европска унија пре свега је гледала да не угрози сопствене интересе у трговини са Русијом и само кобајаги оштрим саопштењима упозоравала Русију. Кина, Индија и Бразил су са старне посматрали сукоб а својим неизјашњавањем јасно ставили до знања која је страна у праву. Неувијена реторика Председника Медведева о могућностима Русије да сарађује са целом Планетом, и да на свету постоји више од једне стране света (Запада), на којима су руски ресурси неопходни, говори о томе ко је у ствари коме потребан. Наравно да су на површину испливале и војне могућности пренапрегнутог НАТО савеза и Америке. Сада је целом свету јасно да нарасла војна моћ Русије, Кине, Индије и осталих земаља које нису под НАТО кишобраном, представља непробојни бедем у чувању сопствених интереса.

Покушај Америке да сукобима у Боливији изазове нестабилност не само у тој земљи, већ и шире у том региону, наишао је на веома брз и одлучан одговор земаља УНАСУР-а, које су, ставши на страну Боливије, а под вођством Бразила, закључиле да су њихови витални интереси у очувању стабилности у Јужној Америци, као и очување властитих природних ресурса којима би они располагали. Ова криза дала је могућност Венецуели и Русији да упуте нове снажне поруке Америци. Руски стратешки бомбардери нашли су се у америчком задњем дворишту а убрзо ће им се придружити и руски бродови. Наравно, овде је реч о “унапред” договореним зајдничким вежбама као и моментални одговор на возикање америчких и НАТО бродова по Црном мору.

Да су земље БРИК-а биле у праву предвиђајући велику кризу америчке привреде, доказ је да се највеће америчке компаније у области некретнина (Merrill Lynch), банкарства (“Lehman Brothers”) и осигурања (AIG- American International Group) налазе пред банкротством. Такорећи крах њујоршке берзе потврђује закључак земаља БРИК-а да се САД неће ни брзо ни лако извући из рецесије и да као такав партнер не могу имати доминантну улогу у свету. Побочним повезивањем БРИК-а, Шангајске Организације за сарадњу, УНАСУР-а, Групе 20 средње развијених земаља, покушаће да се лош утицај економије САД на ове земље и остатак света минимализује, иако је сигурно да ће сви учесници планетарне економије осетити потрес.

На крају овогодишњег заседања Генералне Скупштине УН усвојена је и резолуција којом се захтева ново позиционирање Савета Безбедности чиме је још једном потврђено опредељење БРИК-а за промене кроз институције УН. Евидентно је слабљење утицаја Западне политике у погледу људских права, слобода и мултилатерализма у УН због велике промене у равнотежи моћи у корист Кине, Индије, Русије и исламског света, истиче се у анализи европског утицаја у УН, коју је на основу дугорочних образаца гласања у главним телима УН спровео Европски савет за односе са иностранством

Предвиђана БРИК-а

Пише: Милан Пурић
петак, 19 септембар 2008 22:20

,извештава енглески "Гардијан".

Мислим да је сада већ свима јасно да БРИК, што јавно на сцени, што иза сцене, показује своје амбиције и могућности да се дође до бољег и праведнијег устројстава у свету.